

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Ετησία διὰ μὲν τοὺς ἐν ταῦθα κ.
κ. συνδρομητάς δρ. διατ. 12.
Εξ μηνία » 6.
Διὰ δὲ τοὺς ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλ-
λάδι ἑτησία δρ. 14.
Εξ μηνία » 7.
Διὰ τοὺς ἐν τῇ Τουρκίᾳ ἑτη-
σία φράγ. 15.
Διὰ τοὺς ἐν Εὐρώπῃ » 20.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

« Δεῖ δὲ καὶ τοὺς Νόμους τῆς Πατρίδος καθάπερ τινας θεοὺς δευτέρους συντηρεῖν καὶ ἡ παραβα-
ρεῖ τις αὐτοὺς ἢ γενωχθεῖν ἐπιχειρῇ, σπουδῇ πάσῃ κωλύειν καὶ πάντα τρόποις ἐναντιοῦσθαι. »
(ΙΕΡΟΚΛΗΣ).

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι
τῶν 10 στίχ. δρ. 4
Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα τὸν
στίχον Δεπ. 20.
Διατρίβαι γίνονται δεκταὶ εὐ-
σχήμως γεγραμμένοι καὶ μη-
δαμῶς καθαπτόμεναί τινος
βαναύσως ἢ χλευαστικῶς.
Διὰ πᾶσαν διατρίβην τὸν στί-
χον λεπτ. 40.

Ἡ Ἑλληνικὴ ναυτιλία.

[Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου φύλλου.]

Δεύτερος λόγος εἶναι, ἡ ἀχώριστος τῆς ἀπαι-
δευσίας σύντροφος, ἡ ἀ ν ό η τ ο ς ἀ ν τ ι ζ η λ ί α.
Πάντες οἱ ἄνθρωποι, πλὴν τῶν μοχθηρῶν, εὐχονται
τοῖς ὁμοίοις τὰ ἀγαθὰ καὶ τὴν τοῦ ἀγαθοῦ διάπραξιν
οἱ μὲν παρὰ τῶν δὲ ἀναμένουσιν. Ὑπάρχουσιν ὅμως
καὶ περιστάσεις καθ' ἃς, ὅταν τις ἢ τινες ἀποφασίσωσι
νὰ ἐπιχειρήσωσι καλόν τι, οὐ μόνον νὰ μὴ τυγχά-
νωσιν τῆς συνδρομῆς τῶν ὁμοτέχνων ἀλλ' ἀπε-
ναντίας τῆς καταδρομῆς αὐτῶν, οὕτω δὲ ἀποθαρ-
ρυνόμενοι ἀφίστανται τοῦ σκοποῦ καὶ τῆς καλῆς
αὐτῶν προθέσεως, φόβῳ τοῦ ὅτι ἀποτυχόντες θέ-
λουσι καταγελασθῇ. Αἰτία δὲ τῆς τοιαύτης κακίας
εἶναι ἡ ἀντιζηλία, ἥτοι ὁ φόβος μὴ οἱ τὴν πρωτο-
βουλίαν σχόντες πρὸς διάπραξιν τοῦ κοινοῦ ἀγα-
θοῦ προσκλήσωνται δόξαν καὶ μέγα ὄνομα, ὅπερ κα-
τὰ τὴν τῶν φθονούντων κρίσιν δὲν ἀνήκει αὐτοῖς ἀλλ'
ἄλλοις ἢ γένει ἢ πλούτῳ προέχουσιν. Ὅ,τι λέγο-
μεν δὲ εἶναι ἰδεώδες τι καὶ ἀνύπαρκτον ἀλλὰ βέ-
βαιον καὶ πραγματικόν. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος,
τινὲς τῶν παρ' ἡμῖν ἐμποροπλοιαρχῶν ἐπεχείρησαν
τὴν σύστασιν ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ Συλλόγου, καὶ
προέβησαν εἰς ἐκδοσιν ἀγγλίας, καλούσης τοὺς ἀ-
πανταχοῦ εἰς τὸ θαλάσσιον ἐμπόριον καὶ τὴν ναυ-
τιλίαν ἡσυχολημένους νὰ μεθεξέωσι τῶν ἐργασιῶν
αὐτοῦ, σκοπὸν ἔχοντες μετὰ τὴν ἐγγράφην τῶν με-
λῶν, ὅσα ἐπῆρκον πρὸς σύστασιν καὶ συντήρησιν
τοῦ Συλλόγου, νὰ προβῶσιν εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ
καταστατικοῦ, ἐν ᾧ ἐμελλον νὰ κανονισθῶσιν ὁ σκο-
πὸς, τὰ ἔργα καὶ αἱ ἐκ τούτων μέλλουσαι νὰ προ-
κύψωσιν ὠφέλεια. Ἡ εἰδησις αὕτη, ἣν ἡ ἐγγώ-
ριος δημοσιογραφία ἐξηγγέλει, ὡς ἡλεκτρικὸν βεῦ-
μα διήλθεν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς μέχρι τοῦ ἑτέρου ἄκρου
τῶν ναυτικῶν νήσων καὶ πόλεων, ἀλλ' ἔπειτα οὐ-
τε ἄλλη περὶ τοῦ Συλλόγου τούτου ἐγένετο ἐνέρ-
γεια, οὔτε ἄλλη πλέον ἠκούσθη φωνή. Τί ἄρα συ-
νέβη καὶ πάλιν ὁ λήθαργος καὶ ἡ νάρκη ἐπηχο-
λούθησαν τὴν ζωογόνον καὶ ἐπαγωγὸν ταύτην ἰδέ-
αν; Τίποτε ἄλλο δὲν συνέβη, ἢ ὅτι τὸ ἐγχείρημα
εὐθὺς ἐν τῇ πρώτῃ αὐτοῦ ἐμφανίσει ἐξηφανίσθη ἀ-
ποπνιγὲν ἐν αὐτῇ τῇ σπαργανώσει αὐτοῦ παρ' ἐ-
κείνων, παρ' ὧν πᾶσαν ὑποστήριξιν προσεδόκα, ἡ-
τοι παρ' αὐτῶν τῶν ὁμοτέχνων, τῶν ναυτιλλομέ-
νων. Ποῖος δὲ ὁ λόγος δι' ὃν δὲν ὑπεστηρίχθη;
Οὐδεὶς ἄλλος παρὰ ἡ ἀ ν τ ι ζ η λ ί α, ἵνα μὴ εἴπω-
μεν ὁ φθόνος, τινῶν τῶν ἐν ἡμῖν, ὑπολαβόντων
ὅτι προσεβλήθη ἡ φιλοτιμία αὐτῶν διότι δὲν προ-
σεκλήθησαν αὐτοὶ νὰ υπογράψωσι τὴν ἀγγελίαν
καὶ νὰ ἐγείρωσι ἔπειτα καὶ ἀξιώσεις διὰ τὸ τῆς πρω-
τοβουλίας γέρας. Ἐξορκίζομεν ἤδη εἰς τὴν ἀγά-
πην τῆς πατρίδος, πάντα φίλον τῆς προόδου τῆς
Ἑλλην. ναυτιλίας, νὰ μᾶς εἴπῃ ἂν ἡ μικροφιλοτι-
μία αὐτῇ τῶν ἀντιπραξάντων εἰς τὴν σύστασιν
τοῦ Ἑλλην. ναυτικοῦ συλλόγου, δὲν εἶναι μομφῆς
ἀξία, καὶ δὲν προσέρχεται ἐκ τῆς ἀμαθίας καὶ τῆς
κακῆς τῶν περιστάσεων καὶ τῶν ἀγαθῶν προθέ-
σεων ἐκτιμήσεως. Διότι τί πλέον ἤθελον ἔχῃ οἱ
πρωτοβούλως ὑπὲρ τοῦ προκειμένου σκοποῦ ἐργα-
σθησόμενοι τῶν ὑστεροβούλως μετ' αὐτῶν συμπρα-

ξόντων, ἀφοῦ ἡ μὲν σύστασις τοῦ συλλόγου ἐμελ-
λε νὰ ᾔῃαι διαρκής, οἱ δὲ τὴν σύστασιν αὐτοῦ ἐπι-
διώξαντες προσωρινῶς μόνον ἤθελον προστατῇ τοῦ
ἔργου καὶ μέχρις οὗ μία τακτικὴ συνέλευσις ἤθελον
ὀρίσῃ τὰ κατάλληλα πρόσωπα, ἅτινα ἐμελλον νὰ
διευθύνωσι τὰς ἐργασίας αὐτοῦ; Ἀνάγκη λοιπὸν
ὅπως συστή π α ν ε λ λ ῆ ν ι ο ς ν α υ τ ι κ ῆ ἑ-
τ α ι ρ ί α, νὰ προὑπάρξῃ ἐν τῇ συνειδήσει τῶν ναυ-
τιλλομένων ἢ αὐταπάρνησις, καὶ νὰ ἀποσκοραχι-
σθῇ ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν ἡ μικροφιλοτιμία, πάν-
τες δὲ ἡδὴ νὰ ὑποχωρήσωσιν εἰς τὸν πρῶτον τὸ θά-
ρος ἔχοντα νὰ καλέσῃ αὐτοὺς εἰς σύστασιν συλ-
λόγου ἢ συλλόγων καὶ ὅταν οἱ σύλλογοι οὗτοι συγ-
κεντρωθῶσι, τότε θέλουσιν ἐξευρεθῇ οἱ καταλληλό-
τεροι καὶ ἱκανότεροι νὰ διευθύνωσιν αὐτοὺς, διὰ
πλειοψηφίας τῶν μελῶν τὴν θέσιν ταύτην λαμβά-
νοντες, ὅτε θέλουσιν ἐκλείψῃ τὰ ἡδὴ λίαν ἀφρόνως
παρεμβαλλόμενα εἰς τὰ ἔργα ταῦτα προσκόμματα.

Τρίτος λόγος εἶναι ἡ ἰ δ ι ο τ έ λ ε ι α καὶ τὸ
ἀ π ό τ ῆ ς κα τ α π τ ώ σ ε ω ς τ ῆ ς Ἑ λ λ .
ν α υ τ ι λ ί α ς ἀ τ ο μ ι κ ὸ ν σ υ μ φ έ ρ ο ν. Παν-
ταχοῦ τῶν ἐξευγενισμένων Ἑθνῶν ὁ σ υ ν ε τ α ι-
ρισμὸς, ἥτοι ἡ συγκέντρωσις κεφαλαίων πρὸς μίαν
ἐπιχείρησιν, ἐπῆγαγον ταῖς κοινότησι τὴν σεισά-
χθειαν ἀπὸ τῶν βαρέων τόκων καὶ ἐφυγάδευσαν
τὴν τοκογλυφίαν. Εἰς ἐκείνα μάλιστα τὰ Κράτη,
ἐνθα πᾶσα βιοποριστικὴ τέχνη ἠτύχησε νὰ ἔχῃ
καὶ ἰδίαν τράπεζαν, ἥτοι ἡ Γεωργία τὴν Γεωργι-
κὴν, ἡ Ναυτιλία τὴν Ναυτικὴν, ἡ Ἐμπορία τὴν Πι-
στωτικὴν κτλ. ἐκεῖ οἱ τόκοι τοσοῦτον ἡλαττώθη-
σαν ὥστε μόλις ἰσοῦνται μὲ τὸ ὑποτριπλάσιον τοῦ
παρ' ἡμῖν ν ο μ ί μ ο υ τ ό κ ο υ (12 ταῖς 0/0) κα-
λουμένου. Ἄρα οἱ τοκογλύφοι, οἱ τὸν ναυτοδανει-
στὴν ἐπαγγελλόμενοι, οἱ πάντας τοὺς ἰδρώτας
τῶν ναυτιλλομένων ὡς ἄλλοι τινες δεσπόται ἀπο-
μυζῶντες, καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ τὴν ἑλληνικὴν ναυτι-
λίαν λυμαινόμενοι καὶ βαθμηδὸν τὰς περιουσίας
τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν πλοίων οἰκιοποιούμενοι, ἐκ
παντὸς τρόπου θὰ καταπολεμήσωσι πᾶσαν σκέ-
ψιν καὶ πᾶσαν ἐργασίαν τῶν Ἑλλήνων ναυτῶν,
σκοπὸν ἔχουσιν τὴν σύστασιν ἐταιρίας πανελλη-
νίου καὶ τὴν συγκέντρωσιν κεφαλαίων ἐταιρικῶν
πρὸς ἀπαλλαγὴν τῆς ναυτιλίας ἀπὸ τοῦ τόκου τῶν
24, 30, καὶ 40 πολλαῖς ταῖς ἑκατόν. Κατὰ τῶν
ἀρπυῶν τούτων καὶ τῆς ἀσυγγνώστου πλεονε-
ξίας αὐτῶν εἶναι ἀδύνατον νὰ προτάξῃ τις τὸ γε-
νικὸν τῆς πατρίδος καὶ τοῦ ἔθνους Ἑλληνισμοῦ συμ-
φέρον, ὅπως πείσῃ αὐτοὺς ὅτι συμφέρει καὶ αὐτοῖς
νὰ συμπράξωσι διὰ τῶν κεφαλαίων των εἰς τὴν
ἰδρυσιν τῶν ὡς εἴρηται συλλόγων καὶ τὴν σύστα-
σιν ναυτικῆς ἐταιρίας. Ἄλλως, ἂν οὗτοι συνη-
σθάνοντο τὰ κακὰ τοῦ ἀ τ ο μ ι σ μ ο ὦ καὶ τῆς α ὐ-
τ ο σ υ ν τ η ρ ῆ σ ε ω ς ἀποτελέσματα, καὶ ἂν ἐ-
στοχάζοντο ὅτι ποτὲ δὲν ὀνομάζονται εὐδαίμονες
οἱ πολῖται κακοδαίμονος καὶ ἀδοξοῦσης πατρίδος,
ἤθελον καὶ οὗτοι προτιμήσῃ μᾶλλον ὀλίγα καὶ ἀ-
δεῶς νὰ κερδαίνωσιν, ἀλλὰ μετὰ δόξης ἐντίμου
καὶ εἰς διηνεκὴ ἀποθησαύρισιν παραμένοντα, ἢ πολ-
λὰ διὰ μιᾶς ἀλλ' ἐν πολλῷ δυσφημισμῷ καὶ βλα-
στηρίαις καὶ ἀραῖς τῶν παρ' αὐτῶν ἀπογυμνου-
μένων, ἅτινα, διὰ τὸ εἶναι π ο γ η ρ ᾶ κ έ ρ δ η,

ποτὲ δὲν παραμένουσι μέχρι δευτέρας ἢ τρίτης
γενεᾶς, ἀλλὰ συναπόλλυνται μετὰ τῶν ἰδίων κλη-
ρονόμων. Καὶ κατὰ τούτων λοιπὸν ἔχουσι ν' ἀν-
τιπαλαίσωσιν οἱ φιλοπάτριδες ἐκείνοι, οἱ τὴν ὡς εἴ-
ρηται ἐταιρίαν μέλλοντες νὰ συστήσωσιν; Ἀλλὰ
τί δύναται νὰ ἀντιστῇ εἰς τὴν καλὴν καὶ ὁμόθυμον
τῶν πολλῶν θέλησιν καὶ ἀπόφασιν;

Τέταρτος λόγος εἶναι, ἡ ἐ π ί μ ε μ π τ ο ς ἀ δ ι α-
φ ο ρ ί α τ ὠ ν τ ᾶ κ ο ι ν ᾶ ἐ κ ᾱ σ ο τ ε π ρ α τ-
τ ό ν τ ω ν. Τίς τῶν ἐλλήνων ἀρνεῖται ὅτι μεῖζονα
δύναμιν παρὰ τοῖς Κυβερνήταις ἔχει πολλαῖς ἢ φω-
νὴ μ ι κ ρ ο σ κ ο π ι κ ο ὗ κ ο μ μ α τ α ρ χ ί σ κ ο υ
ἢ ᾱ σ ῆ μ ο υ π ο λ ι τ ε υ ο μ έ ν ο υ, παρ' ὅσῃν ἡ
φωνὴ πολλῶν μυριάδων Ἑλλήνων ναυτικῶν; Ἐάν
ὁ πρῶτος αἰτήσῃται οὐχὶ νόμιμά τινα διὰ τὴν ἐ-
αυτοῦ ἐπαρχίαν, ὅσον σύστασιν εἰρηνοδικείων, πρω-
τοδικείων, σχολείων, κατασκευὴν γεφυρῶν, ὁδῶν
κλπ. ἀλλὰ καὶ ἀνομωτάτων τινῶν τὴν συγχώρη-
σιν, ὅσον ἀποφυλάκισιν φυγοδίκων, προθεσμίαν ἢ
καὶ παντελὴ ἀποφυγὴν ἀποτίσεως δημοσίου χρέ-
ους, καταδίωξιν ἀντιπολιτευομένων, φόρων ἀπαλ-
λαγὴν καὶ τὰ παρόμοια, ὁ Ὑπουργὸς καὶ προθύ-
μως σπεύδει εἰς τὴν ἄμεσον τῶν πρῶτον ἐκτέλε-
σιν, καὶ καμμεύει τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὴν ἔμμεσο
τῶν δευτέρων ἐπίτευξιν. Ἐάν δὲ οἱ δεῦτεροι αἰτή-
σωνται μικρὰν ὑπὲρ τῆς ναυτιλίας παραχώρησιν,
οὐ μόνον δὲν εἰσακούονται, ἀλλὰ καὶ γίνονται ἀ-
φορμὴ νὰ ἐνθυμηθῇ ὁ Ὑπουργὸς ὅτι πρέπει φόρον
τινὰ νέον νὰ ἐπιβάλλῃ ἐπὶ τὸν τράχηλον τὸν ναυτιλ-
λομένων, καὶ διὰ τοῦτο, ἐκτὸς τῶν φορολογιῶν εἰς
ἃς ὑπεβλήθη ἡ Ἑλληνικὴ ναυτιλία, ὑπεχρέωθῃ ἐπ'
ἐσχάτων νὰ συνεισφέρῃ καὶ εἰς τὴν ὁδοποιίαν τοῦ
Κράτους, ἐν ᾧ κατ' ἀρχὴν οἱ μὲν θαλάσσιοι εἶδε νὰ
συνεισφέρωσιν εἰς κατασκευὴν φάρων, λιμένων καὶ
ὁρμῶν, καὶ τὸ πολὺ πολὺ καὶ δι' ὁδοὺς, σκοπὸν ἐ-
χούσας τὴν εὐκόλον μεταφορὰν ναυπηγησίου ὑ-
λης εἰς τὰ παράλια, οἱ δὲ χερσαῖοι ὠφείλον πά-
λιν νὰ φορολογῶνται διὰ τὴν χερσαίαν συγκοινωνί-
αν. Ἐάν ὅμως ὑπῆρχον καθ' ὅλον τὸ Κράτος
σύλλογοι ναυτικοί, καὶ οὗτοι συγκεντρούμενοι ἤθε-
λον ἀποτελέσῃ μίαν ναυτικὴν ἐταιρίαν, ὕλκως καὶ
ἠθικῶς ἰσχυράν, καὶ ἐάν ὅπου ναυτικοὶ ἐκεῖ καὶ ναυ-
τικὴ γραφίς, τὰ συμφέροντα τῇ ναυτιλίᾳ ἀναγρά-
φουσα καὶ φωνὴν κατὰ πάσης Κυβερνητικῆς πιέ-
σεως ἀφιεῖσα, τότε οὐ μόνον οἱ βαρεῖς καὶ ἀδικοὶ
οὗτοι φόροι δὲν ἤθελον ἐπιβάλλωνται, ἀλλὰ καὶ ὁδοὶ
ἤθελον κατασκευασθῇ τὴν μετακόμισιν τῆς ναυπη-
γησίου ξυλείας εἰς τὰ παράλια εὐκολύνουσαι καὶ
πᾶσα ἄλλη φορολογία τὴν κατασκευὴν καὶ ἐξάρτυ-
σιν τῶν πλοίων ἀφορώσα ἤθελε καταργηθῇ. Συμ-
φέρει λοιπὸν καὶ τ ο ῖ ς τ ᾶ κ ο ι ν ᾶ π ρ ᾱ τ τ ο υ-
σ ι ν, ἵνα οἱ Ἑλληνες ναυτικοὶ εὐρίσκωνται ἐν ἡ
διατελοῦσιν ἤδη καταπτῶσι, οὐδέποτε δὲ τὸ φρόνη-
μα αὐτῶν νὰ ἀνορθωθῇ, μηδὲ νὰ σώσωσιν ποτε νὰ
ὁμονήσωσι καὶ ἐξ ἰδίων καταθέτοντες τὰ ἀπαιτού-
μενα κεφάλαια, καὶ συλλόγους, καὶ ναυτικούς συ-
νεταρισμούς, καὶ ναυτικὰς σχολὰς νὰ ἰδρῶσιν.
Διότι ὅταν τοιαῦτα πράξωσι, τότε ἀναπτυσσόμενοι
θὰ ζητήσωσι τὴν προσήκουσαν αὐτοῖς θέσιν ἐν ταῖς
πολιτευομένοις, καὶ θὰ ταραξέωσι τοὺς ὕπνους καὶ
τὰ σχέδια αὐτῶν, ἐν οἷς ἡ φ ι λ ο π ρ ω τ ί α καὶ

ἡ ἰδιοτέλεια ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ διαπρέπουσιν. Ἄλλ' ὅτι συμφέρει τοῖς πατράσι τοῦτοις τοῦ ἔθνους, εἶναι δὲ καταστρεπτικὸν διὰ τὴν ζωτικωτέραν τοῦ ἔθνους μερίδα, τὴν τάξιν τῶν ναυτιλομένων, πρέπει καὶ οἱ ναῦται Ἕλληνες διὰ τῆς διχονοίας καὶ ἀνοησίας τῶν νῆ τοῦ υποστηρίζωσιν. Οὐχί. Οἱ Ἕλληνες ναυτικοὶ ἔπρεπεν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ νὰ ἔχωσιν ἱκανὸν ἀριθμὸν Βουλευτῶν ἐκ τῶν τάξεων τῶν, καὶ οὕτοι ὁμοθυμῶς νὰ υποστηρίζωσι τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλληνικῆς ναυτιλίας καὶ νὰ προστατεύωσι τὸ θαλάσσιον ἐμπόριον καὶ τὴν ναυπηγίαν. Ἀλλὰ πότε ἐσκέφθησαν περὶ τοῦτου οἱ ἐμποροπλοίαρχοι καὶ οἱ πλοίαρχοι τῶν ναυτικῶν τῆς Ἑλλάδος νήσων καὶ πόλεων, ἡ ποίους τινὰς ἀπέστειλάν ποτε ὡς ἀντιπροσώπους τῶν εἰς τὸ κοινοβούλιον; Σχεδὸν οὐδένα, καὶ διὰ τοῦτο ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν οὔτε νόμοι ναυτιλιακοὶ συζητοῦνται ἐν τῇ Βουλῇ, οὔτε περὶ συνθηκῶν τῶ θαλάσσιον ἐμπόριον ἀφορώσων νομοσχέδιόν τι παρά τινος εἰσάγεται ἐν αὐτῇ, οὔτε κἀν τὴν δύναμιν ἔχουσιν οἱ τοιοῦτοι νὰ αἰτήσωνται τὴν ἀποστολὴν τοῦλάχιστον προξένων ἢ πρακτόρων ἱκανῶν νὰ ὑπερασπίζονται αὐτοὺς καὶ μὴ τοὺς ἀπογομνώνωσιν ὡσάντις διὰ παράβασιν τινὰ ἐμπέσωσιν εἰς χεῖρας πειναλέου ἢ ἀρπαλέου τινος τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ μάλιστα Ἑλλήνων πρακτόρων. Ἀρα διὰ τοὺς λόγους τοῦτους προτιμότερον νὰ ἔρπη ὁ Ἕλλην ναύτης παρὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν ἐννοήσας, καὶ συγκεντρώσας αὐτὴν εἰς ἓν, νὰ καταλάβῃ τὴν προσήκουσαν αὐτῷ κοινωνικὴν θέσιν καὶ νὰ αἰτησῇται τὰ νόμιμα καὶ ἀπαράγραπτα δικαιώματά του παρὰ τῶν διεπόντων τὰς τύχας τοῦ ἔθνους καὶ τῶν τὰ πράγματα τῆς Πατρίδος κυβερνώντων.

(Ἀκολουθεῖ.)

Ἀγγελία Γ. Α. Παυλίδου.

Καθὼν ἀπαράιτητον θεωροῦντες νὰ συμπράττωμεν καὶ συνηγορῶμεν πάσῃ δυνάμει ὑπὲρ τῶν ἔργων τῆς προόδου καὶ τῶν ἐταιρικῶν ἐπιχειρήσεων, ἰδίῳ δὲ μέλημα ἡμῶν σχόντες τανῦν νὰ ἀφηνειώσωμεν τοῦ ἐπιμέμπτου ληθαργίου τὴν ὑγεστεράν καὶ πολυτιμότεραν τοῦ ἔθνους τάξιν, τὴν ναυτικήν, καὶ νὰ διδάξωμεν αὐτὴν τί πράττουσα καὶ τίνων ἔργων ἐπιλαμβάνομένη θὰ ἐπιτελέσῃ τὸ προσήκον αὐτῇ, ἥτοι τὴν ἠθικὴν καὶ ὕλικήν τοῦ ἔθνους ἀνάπτυξιν, εἴτε μόνῃ εἴτε παρὰ τῶν Ἑλλήνων. Κυβερνήσεων ὑποδοχουμένη, ὅπως καλλιέργησιν τὸ θαλάσσιον ἐμπόριον καὶ συντελέσῃ εἰς τὸν ἐμπλουτισμὸν τοῦ ἔθνους, καὶ πᾶν ἀντικείμεν τῆς ναυτιλίας, δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ ἐπαινέσωμεν καὶ συστήσωμεν τοῖς συμπολίταις ἡμῶν καὶ πᾶσι τοῖς ἐπιθυμοῦσι ἵνα ἡ μετὰ τῶν Ἀνατολικῶν Δαὼν καὶ μάλιστα τῶν ὁμοφύλων ἐπιμύζια κανονισθῇ διὰ τακτικῆς καὶ ἀσφαλοῦς ἀτμοπλοικῆς συγκοινωνίας, ἥτις καὶ ὑπὸ ἐμπορικῆν καὶ ὑπὸ ἔθνολογικὴν ἔποψιν εὐάρεστα μέλλει νὰ ἔχῃ ἀποτελέσματα. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι πρώτιστα μὲν καὶ μάλιστα καθῆκον ἔχουσιν οἱ κάτοικοι τῶν Ἑλληνικῶν παραλίων νὰ ἀσχοληθῶσιν εἰς τὴν διὰ μεγάλου ναυτικοῦ συναιτερισμοῦ ἀνάπτυξιν τῆς ἱστοφόρου ναυτιλίας, ἀλλ' οὐδόλως ἀντίκειται τῷ σκοπῷ τούτῳ καὶ ἡ συντήρησις ἀτμοπλοικῆς συγκοινωνίας, πρὸς εὐκολίαν τῶν ἐμπορευομένων. Ἡ καὶ ἡμᾶς Ἑλλ. Ἀτμοπλοικὴ ἐταιρία, καίτοι ἐπ' αἰσίοις ἰδρύθη διὰ τὸν ἔσω καὶ ἔξω Ἑλληνισμόν οἰωνοῖς, οὐχ ἥττον καὶ μετὰ τοσούτων ἐτῶν πάροδον μόλις ἐπαρκεῖ διὰ τὸ εὐάριθμον καὶ ἀνεπαρκές τῶν ἀτμοπλοίων αὐτῆς εἰς τὴν ἐσωτερικὴν συγκοινωνίαν. Τὰς δὲ μετὰ τῆς Ἀνατολῆς γραμμὰς ἐπὶ τινὰ μόνον ἔτη δυνήθεϊσα νὰ διατηρήσῃ, καὶ ταύτας ὀλίγας καὶ πρὸς τὰς ἐπισημοτέρους πόλεις διῴκνουμένας, διέκοψεν ἔπειτα αὐτάς, ἀφείσα ἐλευθέραν τὴν Ἀνατολικὴν ἀκτοπλοίαν εἰς τοὺς γινώσκοντας νὰ ὠφελῶνται ἐκ ταύτης καὶ νὰ ὠφελῶσι δι' αὐτῆς. Κατὰ πόσον εἶναι τοῦτο λυπηρὸν καὶ κατὰ πόσον ἀσυντελές εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν πόρων τῆς εἰρημένης ἐταιρίας καὶ τὴν ἀναθάρσυν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τοῦτο οὔτε τοῦ παρόντος καιροῦ ζήτημα εἶναι, οὔτε σκοποῦμεν νὰ θίξωμεν ἤδη αὐτὸ, μηδὲ τὰς αἰτίας τὰς ἐπενεγκούσας τὴν ὀπισθοδρόμησιν ταύτην ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἀνερευνήσωμεν. Εἰς ἐν δὲ καὶ μόνον περιορίζομεθα ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἐξ οὗ καὶ ὁ λόγος ἔλαβεν ἀρχήν, ἥτοι νὰ συστήσωμεν εἰς τὸ Πανελλήνιον καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν τὸν δὲν προέθετο σκοπὸν, ὁ ἔντιμος συμπολίτης ἡμῶν κ. Γ. Α. Παυλίδης, ναυτικὸς ἐκ τῶν διακεκριμένων ἐν ἡμῖν, ἥτοι τὴν σύστασιν ἀτμοπλοικῆς συγκοινωνίας μετὰ τὴν Σύρου καὶ ἀπασῶν σχεδὸν τῶν νήσων τοῦ Ἀρχιπελάγους καὶ τῶν ἀπὸ Συρίας μέχρι Συρίας παραλίων πόλεων τῆς Ἀνατολῆς, δι' ἣν, ἐκδοὺς τὰς προσήκουσας ἀγγελίας, αἰτεῖται τῆς εἰς τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην συμμετοχῆς πάντων τῶν φρονούντων, ὅτι φέρει μὲν τὰ προσόντα τῆς ἱκανότητος καὶ τιμιότητος ὁ εἰρημένος κύριος, δύναται δὲ νὰ εὐδοκίμησῃ ἡ ἐπιχείρησις τοῦ ὑπὸ τὴν ἄμεσον διαίτησιν, τὴν αὐστηράν ἐκπαρτησιν καὶ οἰκονομίαν αὐτοῦ τοῦ ἰδίου διατελοῦσα.

Ὅτι οὗτος ζητεῖ σήμερον εἶναι τὸ αὐτὸ ὑπὲρ ἡμεῖς συνιστᾶμεν τοῖς ναυτιλομένοις, ἥτοι τὴν συγκέντρωσιν κεφαλαιῶν πρὸς ναυπήγησιν μεγάλων ἱστοφόρων πλοίων, κοινὰ κέρδη καὶ συμφέροντα παρεχομένων τοῖς προσετακτισθεῖσιν. Ἐκὼν λοιπὸν γαίρῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ μίαν μικρὰ ἀπόπειραν πρὸς τὴν διὰ ἀτμοπλοικῆς συγκοινωνίας τῶν εἰρημένων μερῶν ἐπιζητήσιν κερδῶν, νομίζομεν, ὅτι καὶ ἀποτυχανούσης, ὑπερἀπίστευτον, τῆς ἐπιχειρήσεως, δὲν θέλει εἶναι τόσῳ ἀποθαρρυντικὴ ἡ ζημία, ἀφοῦ διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀτμοπλοίου ἀπαιτοῦνται δέκα χιλιάδες λίτρων. Συνιστᾶμεν λοιπὸν τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ κ. Παυλίδου οὐ μόνον τοῖς ναυτιλομένοις ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐμπορευομένοις, διότι ἡ συγκοινωνία μετὰ τῶν εἰρημένων νήσων καὶ πόλεων τῆς Ἀνατολῆς μέλλει νὰ ἔχῃ εὐάρεστα ἀποτελέσματα καὶ διὰ τὸ ἐπιτόπιον ἐμπόριον, καὶ μάλιστα τὸ τῆς ἡμετέρας πόλεως, καὶ διὰ τὸν Ἑλληνισμόν.

Καὶ ταῦτα μὲν ἐν τοσούτῳ, νῦν δ' ἐπιτάττομεν καὶ τὴν ὡς εἴρηται ἀγγελίαν.

Ἀξιότιμε Κύριε!

Ὅτι ἡ ἵδρυσις μιᾶς τακτικῆς ἀτμοπλοικῆς συγκοινωνίας μετὰ τῆς Σύρου καὶ τῶν παραλίων τῆς Μικρασίας καὶ τῶν νήσων θέλει ἐπιφέρει τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐπιτοπίου μας ἐμπορίου, οὐδεὶς, πιστεύω, δύναται νὰ τὸ ἀρνήσῃ. Ὅτι δὲ ἡ ἀτμοπλοικὴ αὕτη ἐπιχειρήσις διενεργουμένη διὰ τοῦ οἰκονομικοῦ εἰς τὴν καύσιμον ὕλην νέου ἀτμομηχανικοῦ συστήματος με ὕψηλὴν καὶ χαμηλὴν ἀτμοσφαιρικὴν πίεσιν ψυγίων (compans and contetz) εἶνε ἐπικερδὴς ὡσαύτως εἶνε βέβαιον.

Ἐκ τοιούτων λοιπὸν ἰδεῶν ὁρμώμενος ἀπεφάσισα, Κύριε μου, τὴν σύστασιν μετοχικῆς Ἑταιρίας πρὸς ἀγοράν ἀτμοπλοίου καταλλήλου καὶ οἰκονομικοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς εἰρημένης συγκοινωνίας.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, μὴ διαθέτων ἀτομικῶς τὸ ἀρχοῦν κεφάλαιον, ἐξαιτοῦμαι τὴν συμμετοχὴν τῶν ἀξιοτίμων ἐμπόρων καὶ λοιπῶν ὁμογενῶν τῶν ἀναγνωρίζοντων τὰς ἐκτεθείσας ὠφελείας.

Ἡ συσταθησομένη μετοχικὴ Ἑταιρία ἔσται ἐτεροῶς, τοὔτέστιν ἐγὼ μὲν εὐθύνομαι πρὸς τοὺς τρίτους, οἱ δὲ μέτοχοι οὐδόλως ὑποχρεοῦνται πέραν τῆς ἀξίας τῶν μετοχῶν τῶν.

Ἡ ἐπωνυμία συνεπῶς ἔσται Γ. Α. Παυλίδης καὶ Σα, καὶ ὑπὸ τὴν ἀτομικὴν μου διαχειρίσιν.

Τὰ κεφάλαια ὀρίζονται εἰς δεκακισχιλίας ἀγγλικὰς λίρας ἐκ χιλίων μετοχῶν καὶ ἐκ δέκα λιρῶν ἐκάστη, πεντήκοντα δὲ μετοχὰς ἀνοδέχομαι ὁ ὑποφαινόμενος.

Καταστατικὸν συνᾶδον μετὸ συμφέρον τῶν Κυρίων Μετόχων καὶ τὴν καλὴν διαχείρισιν συνταχθήσεται ἀρμοδίως, ἀφοῦ προηγουμένως ὑποβληθῇ εἰς Συνέλευσιν τῶν Κυρίων Μετόχων πρὸς συζήτησιν.

Ἡ δεκατετραετής ὑπηρεσία μου ὡς ὑποπλοίαρχου ἐν ταῖς ἀτμοπλοίαις τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοίας, ἡ πλοιοαρχία μου εἰς ἄλλα ἀτμόπλοια καὶ ἡ ἀπὸ παιδικῆς ἡλικίας ὑπηρεσία μου εἰς ἐμπορικὰ ἱστοφόρα μοὶ παρέχουσι, φρονῶ, τὸ δικαίωμα νὰ εἴπω ὅτι κέκτημαι τὴν πρέπουσαν πείραν κατὰ τὴν διεύθυνσιν καὶ τὴν διαχείρισιν τοιαύτης ἐπιχειρήσεως.

Ὑποβάλλων ταῦτα εἰς τὴν εὐμενῇ ὑμῶν κρίσιν, ἀξιότιμε Κύριε, πέποιθα, ὅτι θέλετε ἐκτιμῆσαι τὰς σκέψεις μου, καὶ ἀναγνωρίζοντες τὴν ἠθικὴν καὶ ὕλικὴν ὠφελίαν τοιαύτης ἐπιχειρήσεως, θέλετε συμμετάσχει καὶ ὑμεῖς.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον σὰς ἐσωκλείω σχετικὴν περὶ συμμετοχῆς αἴτησιν, τὴν ὁποίαν εὐχρηστούμενος συμπληροῦτε καὶ μοι ἐπιστρέφετε ὑπογεγραμμένην διὰ τὰ περαιτέρω.

Προσδέξασθε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς βαθυτάτης πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεώς μου.

Σῦρος τὴν 7/19 Ὀκτωβρίου 1874.

Γ. Α. ΠΑΥΛΙΔΗΣ.

Πρόοδος τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ναυτιλίας.

Μετὰ πάσης χαρᾶς ἀναγγέλλομεν τῷ κοινῷ, ὅτι ἐν τῷ ναυπηγίῳ τῆς πόλεως ἡμῶν ἤρξατο ἡ ναυπήγησις καὶ ἐτέρου συνεταιρικοῦ μεγάλου πλοίου ὑπὸ τὴν ἄμεσον διοίκησιν τοῦ κατὰ τὸ πλεῖστον συμμετασχόντος εἰς αὐτὸ, καὶ γνωστοῦ εἰς τὸν ναυτικὸν κύκλον ἐπὶ ἱκανότητι καὶ τιμιότητι ἐμποροπλοίαρχου κ. Κωνσταντίνου Κ. Ζαννῆ. ἡ κερδαλέα αὕτη διὰ συνεταιρισμοῦ ἐπιχειρήσις διηρθεῖ εἰς ἑκατὸν μετοχὰς, ἐκτιμηθησομένης ἀποδοθῆναι ἑκάστης μετοχῆς κατὰ

Ἡ Διεύ

ἀναλογίαν τῆς ὕλικῆς ἀξίας τοῦ πλοίου. Τὸ ναυπηγησόμενον τοῦτο πλοῖον, ὑπερ κληθήσεται κ. Ν. Α. Ζ. ἀρ. 20,000 κοιλῶν, καὶ εἶναι χωρητικότητος ἀνωτέρας τῶν 30,000 κοιλῶν, καὶ εἶναι τὸ ὠραιότερον τῶν μέχρι τοῦδε ναυπηγηθέντων ἐνταῦθα, καθ' ὅσον, ὡς ἐπληροφρήθημεν, καὶ αἱ διαστάσεις αὐτοῦ εἶναι μεθοδικῶς ἀνάλογοι, καὶ ἡ κατασκευὴ αὐτοῦ ἀνετέθη εἰς τὸν ἔμπειρον καὶ παντὸς ἐπαίνου ἀξίον ἀρχιναυπηγὸν κ. Ἀνδρέαν Κ. Λεβιθαδάρου.

Συγχαίροντες ὅθεν τὸν κ. Κωνσταντίνον Κ. Ζαννὴν καὶ τοὺς ἄλλους ἀξιοτίμους συνεταίρους αὐτοῦ διὰ τὴν ὑπ' ἑαυτῶν ἐπόψεως κοινωρελὴ ταύτην πράξιν τῶν, εὐχόμεθα ἐκ καρδίας, ὅπως καὶ ἄλλοι μιμηθῶσι τοιαῦτα γενναῖα ἔργα, τείνοντα ἀείποτε πρὸς ὠφέλειαν αὐτῶν, εὐημερίαν τῆς πατρίδος, καὶ ἀνάπτυξιν τῆς Ἑλληνικῆς ναυτιλίας. Κ.

Ἀνακουωμένου ὑπὲρ ποτε τοῦ ἀγιορειτικοῦ ζητήματος καὶ περιμαχίτου καταστάσεως τῆς ἐν τῇ χαλκιδικῇ ἄκρα ἐρίδος περὶ τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος, ἀνατυποῦμεν ἐνταῦθα ὅτι πρὸ μηνὸς περίπου περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἐδημοσίευσεν ὁ «Ἑσπερος» ὅπως ἴδωσιν οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν ὅτι οὐχὶ κρύβδην πλέον ἀλλ' ἀνεδρὴν οἱ Ῥώσσοι πράκτορες ἀναμιγνύονται εἰς τὰς Ἑλληνικὰς καὶ τὰς τοῦ Πατριαρχείου ὑποθέσεις καὶ μετὰ τρόπου σκανδαλώδους, ἵνα μὴ εἴπωμεν ἀναιδοῦς.

«Περὶ τῆς ἐν τῷ ἁγίῳ Ὄρει μονῆς τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος, περὶ τῆς Ἑλλήνων καὶ Ῥώσσοι ἀμφισβητοῦσιν, ἰδοὺ ποῖα: ἔχομεν νεωτέρως πληροφορίας.

Οἱ Ῥώσσοι ἐκοινοβιάσθησαν (κατὰ τὴν ἀγιορειτικὴν πρᾶξιν) ἐν τῇ εἰρημένη μονῇ περὶ τὸ ἔτος 1840 ὑπὸ τοῦ ἐπὶ ζῶντος ἡγουμένου αὐτῆς Γερασίμου. Ἐκοινοβιάσθησαν δὲ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς εὐαγγελικῆς ἀδελφικῆς συμβιώσεως. Ἀλλὰ τὴν εὐαγγελικὴν ταύτην ἀρχὴν καταπατήσαντες, ἠθέλησαν νὰ καταλάβωσιν, οὐ μόνον τὴν ἀρχὴν τῆς μονῆς αὐτῆς ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρον τὴν μονήν. Ἐπὶ τούτῳ δὲ πολλὰ καὶ τῆλθον μέσα, πολλὰ δὲ οἱ Ἕλληνες μοναχοὶ ὑπέστησαν καὶ εἰσέτι ὀρίστανται ἐξεδιωχθῆσαν δὲ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν, οἱ ἱκανώτεροι μάλιστα. Ἡδὴ δὲ πᾶς ἐν Κωνσταντινουπόλει κινεῖται λίθος, καὶ ὅλαις δυνάμεισι πειρῶνται οἱ ἐναντίοι κινήσας κύριοι τῆς μονῆς, ἥτις ἑλληνικὴ ἐκπαλαὶ οὐσα, καὶ ὑπὸ Ἑλλήνων κατοικοῦμένη, κινδυνεύει σήμερον νὰ κατασταθῇ κτήμα Ῥωσσιτικῆς κατακτησεως.

Προσκληθεῖσα δὲ ἡ ἀγιορειτικὴ κοινότης ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν μερίδων, ἥτοι ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥώσσοι, συνετάξατο κανονισμὸν ἀσφαλίζοντα ἀμφότερα τὰ μέρη. Δὲν συγκατατέθησαν ὅμως οἱ Ῥώσσοι, ἀλλ' ἀνέφερον τὸ πρᾶγμα εἰς τὰ πατριαρχεῖα.

Σαρηνίζει δὲ τῶν πραγμάτων τὴν κατάστασιν ἡ πᾶσι πῶδας συνδιάλεξις τοῦ κυρίου Ἀργυροπούλου, διερχομένου ἐν Κωνσταντινουπόλει Ῥώσσοι πρέσβευς, μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς κοινότητος τοῦ Ὄρους τοῦ ἁγίου.

Ἰδοὺ δὲ τῶν συμβάντων ἡ περιγραφή.

Τὴν πρωίαν τῆς ἐνάτης τοῦ παρελθόντος ἰουλίου κινήθησαν εἰς ἅγιον Ὄρος, διὰ τουρκικοῦ ἀτμοκινήτου, οἱ πρέσβεις τῆς Ῥωσσίας, τῆς Πρωσσίας καὶ τῆς Ἀμερικῆς, ἀπὸ πάντες δὲ εἰς τὴν ξηράν, διέτριψαν ἐπὶ τινος ὥρας εἰς τὴν μονὴν τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος, ἐξ αὐτῆς δὲ ἀναχωρήσαντες, ἐπεσκέφθησαν αὐθημερόν τὰς μονὰς Ζωγράφου καὶ Βετοπεδίου, περὶ δὲ τὴν μεσημβρίαν ἀφίχθησαν εἰς τὴν Βετοπιδιὴν σκῆτην τοῦ Σαραγίου, ἐγγὺς τῶν Καρυῶν κειμένων.

Τοὺς πρέσβεις ἐπεσκέφθησαν εἰς τὴν σκῆτην τοῦ Σαραγίου ὁ τοῦ ἁγίου Ὄρους καίμακάμης, καὶ ὁ πρωτοεπιστάτης τῆς ἱερᾶς τῶν μοναχῶν κοινότητος.

Οἱ πρέσβεις ἐδήλωσαν, ὅτι τὴν ἐπιούσαν ἐσκέπειον ἀντεπισκεφθῶσι τὸν τε καίμακάμην καὶ τὴν ἱερὰν κοινότητα, ἥτοι τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς κοινότητος τοῦ ἁγίου Ὄρους.

Τὴν ἐπιούσαν ὅμως, ὁ μὲν πρέσβυς τῆς Ἀμερικῆς ἐσάφη εἰς τὴν ἀγορὰν τῶν Καρυῶν, ὅπου ὑπάρχει τὸ κέντρον τοῦ ἁγίου Ὄρους, ἐργάσιμα ἀγιορειτικὰ ἀγοράζων ὁ δὲ πρέσβυς τῆς Ῥωσσίας πρέσβυς μετέβη εἰς τὴν σκῆτην τοῦ προφήτου ἱεροῦ, ἀπέχουσαν τῶν Καρυῶν μίαν περίπου ὥραν, ὑποκειμένην δὲ εἰς τὴν μονὴν τοῦ Παντοκράτορος, καὶ κατοικοῦμένην ὑπὸ Ῥώσσοι. Πρὸς δὲ τὴν ἱερὰν κοινότητα ὑπῆγεν ὁ κύριος Ἀργυρόπουλος, ὅστις ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὴν ἀκόλουθον συνδιάλεξιν.

Ἀργυρόπουλος. Ὁ πρέσβυς τῆς Ῥωσσίας πολὺ ἐπιθυμεῖ νὰ συνδιαλεχθῇ μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἱερᾶς κοινότητος: ἐπειδὴ ὅμως, συνοδευόμενος ὑπὸ δύο ἄλλων ἐπιστῆμων προσώπων, δὲν δύναται νὰ λαλήσῃ παρόντων αὐτῶν περὶ ζητήματος ὅπως ἰδιαιτέρου, ἐπεφόρτισεν ἑμὲ νὰ συνδιαλεχθῶ μετ' ὑμῶν περὶ αὐτοῦ.

Ὁ πρέσβυς τῆς Ῥωσσίας ἔμαθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει τὰ ἐν τῇ μονῇ ἁγίου Παντελεήμονος συμβάντα, καὶ ἐλυπήθη ἐγκαρδίως. Ὁρεῖται δὲ κατ' αὐτὸν ἡ ἱερὰ κοινότης νὰ ἐπαφῇ τὴν εἰρήνην, ἀλλ' αὕτη, ἀντὶ νὰ εἰρηνεύσῃ τὰ πνεύματα, ἐπὶ μᾶλλον ἐξηρέθισεν αὐτὰ, συντάξασα κανονισμὸν, δι' οὗ παραισάγεται ἐν τῷ ἁγίῳ Ὄρει ὁ φυλετισμὸς, ἐναντίον

τοῦ ὑπὸ τῆς μεγάλης συνόδου ἐσχάτως ἐκδοθέντος ὅρου. Ἀποδοκιμάζει λοιπὸν καὶ τῆς Ῥωσσίας ὁ πρέσβυς τὸν κανονισμόν, ὃν καὶ ὁ παναγιάτωρ πατριάρχης κατεδίκασε, καὶ πολλοὶ τῶν ἐγκρίτων τοῦ ἔθνους ἀπέρριψαν.

Ἡ κοινότης. Καὶ τί ἀπαιτεῖ ὁ πρέσβυς,

Ἀργυρόπουλος. Ἀπαιτεῖ νὰ μὴ βληθῇ εἰς ἐνέργειαν ὁ ψηφισθεὶς κανονισμὸς, ἀλλὰ ν' ἀφειδῶσιν ἐλεύθεροι οἱ πατέρες νὰ ζώσιν ὡς καὶ πρότερον.

Ἡ κοινότης. Ἡ κοινότης προσκληθεῖσα τρίς καὶ ἐγγράφως ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ῥώσων πατέρων τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος, ὅπως ἐπαναφέρῃ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν διόρθωσιν εἰς τὰς ἀπὸ πολλοῦ ἀναφανείσας διενέξεις, μετ' αὐστηρὰν ἐξέτασιν καὶ ἀκριβῆ τῶν πραγμάτων ἐξαιρέτως, παρετήρησεν, ὅτι αἱ διενέξεις προήρχοντο ἐνεκα τῆς ἐλλείψεως κανονισμοῦ, ὁρίζοντος τὸν τρόπον τῆς συμβιώσεως τῶν ἀδελφῶν τῆς μονῆς, καὶ τῶν Ἑλλήνων μοναχῶν τὰ δικαιώματα. Ὅθεν ἡ κοινότης προέβη εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ κανονισμοῦ, ὃν νομίζει καὶ δίκαιον, καὶ ἀπαραίτητον πρὸς ἡσυχίαν τῆς μονῆς.

Δὲν παρέρχεται δὲ ὁ κανονισμὸς τὸν φυλετισμὸν, ἔτοιμοι δὲ εἴμεθα νὰ ἀποδείξωμεν τοῦτο ἂν ἐναντίας δὲ οἱ Ῥώσοι ταύτην ἔχουσιν τὴν πρόθεσιν. Ἀγνοοῦμεν δὲ ἂν ὁ πατριάρχης ἀπέριψε τὸν κανονισμόν, ἂν δὲ ἀληθῶς τὸν ἀπέριψε, ὅτι ἀπορνήσασκεν περὶ τῆς ἀπορρίψεως, ἅμα λάθωμεν γινώσκιν αὐτῆς. Ὁρῶμεν δὲ νὰ δώσωμεν λόγον περὶ τοῦ κανονισμοῦ εἰς τὴν μεγάλην Ἐκκλησίαν καὶ εἰς τὸν σουλτάνον, τὸν κύριον τοῦ τόπου, εἰς ἄλλον δὲ οὐδένα.

Ἀργυρόπουλος. Οἱ Ῥώσοι μοναχοὶ καταδιώκονται καὶ πιέζονται.

Ἡ κοινότης. Ἄν κατεδιώκοντο καὶ ἐπιέζοντο, δὲν ἔχανε τοσοῦτον ὁ πληθυσμὸς αὐτῶν.

Ἀργυρόπουλος. Ὁ πρέσβυς, σεβόμενος τὰ ἔθιμα καὶ τὰ προνόμια τοῦ ὁμοῦ τοῦ ἁγίου, μέχρι τῆς σήμερον δὲν ἀνέμεινε εἰς τὰ πράγματα αὐτοῦ. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ κοινότης διὰ τοῦ κανονισμοῦ, ὃν συνέταξεν, ἐπιφέρει διακρίσεις ἀνὰ μέσον Ἑλλήνων καὶ Ῥώσων, ἀναγκάζεται νὰ ἀναγνωρίσῃ, νὰ ὑποστηρίξῃ καὶ νὰ προστατεύσῃ ὡς ὑπηκόους Ῥώσους τοὺς μοναχοὺς τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος.

Ἡ κοινότης. Δὲν δυνάμεθα νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι ὁ πρέσβυς τῆς Ῥωσσίας θὰ προσβάλῃ τὸν πρὸς τὰ ἔθιμα τοῦ ἁγίου ὅρους ὀφειλόμενον σεβασμόν. Κατὰ ταῦτα δὲ τὰ ἔθιμα ἡ κοινότης παραδέχεται χωρὶς διακρίσεως φυλῆς καὶ γένους πάντα προσερχόμενον μοναχόν, καὶ κατατάσσει αὐτὸν ἐν τοῖς πολιταῖς τοῦ ὁμοῦ. Νομίζει δὲ αὐτὸν τέκνον τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ ὑπήκοον τοῦ σουλτάνου, ἄλλην δὲ ὑποτελείαν καὶ ὑπακοήν τινα δὲν ἀναγνωρίζει.

Ἀργυρόπουλος. Ἡ Ῥωσσία σήμερον εἶναι ἰσχυρά, ἡ δὲ κοινότης, ἀπειθαρχομένη τὰς συνεπείας, δὲν πρέπει νὰ ἔλθῃ μετ' αὐτῆς εἰς ὅλῃν, καθ' ὅσον μάλιστα ἡ δύναμις αὐτῆς λογιζέται προστάτις τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ ὁδοδόξων, τὸ δὲ ἅγιον Ὅρος ἀπολαμβάνει πολλὰ διὰ τῆς προστασίας ταύτης ἐλέη.

Ἡ κοινότης. Ὁμολογοῦμεν, ὅτι ἡ Ῥωσσία εἶναι μεγάλη δύναμις, ἀλλὰ δεχόμεθα τὴν προστασίαν αὐτῆς πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἐθίμων καὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ τόπου, καὶ οὐχὶ πρὸς καταπάτησιν αὐτῶν. Τοῦτο δὲ ὡς πρὸς τὰ ἐλέη γινώσκουμεν, ὅτι ταῦτα διανέμονται εἰς μόνους τοὺς Ῥώσους.

Ἀξιώσιμος κύριε συντάκτα τῆς «Πανόπης».

Παρακαλῶ καταχωρίσατε ἐν τῇ ἐφημερίδι ὑμῶν τὰδε:

Ἐν εὐνοίᾳ, ἀγαθοεργίᾳ καὶ χάριτι, γινόμεναι παρ' οἰοῦντο ποτε πρέπει νὰ γνωστοποιῶνται, οὐχὶ βεβαίως διὰ κεκρυμμένους σκοποὺς, ἀλλὰ διότι εἶναι ἔργα αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ ἀγαθὰ.

Ἐξ αὐτῆς λοιπὸν τῆς ἀρχῆς ὁμοφωνῶν ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἀνατολικῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς καὶ θερμῶς παρακληθεῖσα καὶ παρὰ τῶν εὐγνωμόνων Ἱεροσπουδαστῶν αὐτῆς, ἐκφράζει δημοσίως καὶ εὐπαραρησίως τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν μαθητῶν εἰς τὴν κυρίαν Ὑπατίαν, χάριν τοῦ Μ. Γαλάτῃ, διότι ἐνεθυμήθη, δωρήσασα αὐτοῖς 200 δραχμὰς, ἵνα ἐξ αὐτῶν ἀγορασθῶσι βιβλία πρὸς μνήμην τοῦ ἀποδιώσαντος συζύγου αὐτῆς.

Τὴν αὐτὴν δὲ εὐχαριστίαν ἀπονέμει καὶ εἰς τὸν κύριον κληρονόμον τοῦ τεχνεῖος, Ν. Καλλιτῆ ἐπὶ τῇ προσφορᾷ 80 δραχμῶν πρὸς ὁμοίαν τὴν τοῦ Δευϊτικοῦ φυτωρίου χρῆσιν.

Πρὸς δὲ καὶ τὸν εὐπρεπῆ κύριον Ἐμμ. Σαλοῦστρον εὐγνωμονεῖ ἐπὶ τῇ γενναίᾳ δωρεᾷ τῶν ἐκτὸν φράγκων.

Ἐντεῦθεν λοιπὸν καθήκον ἱερὸν ἐπιβέβηται τῇ τε Διευθύνει καὶ τοῖς Ἱεροσπουδασταῖς, οὐ μόνον χάριτας τὰς μεγίστας ὁμολογεῖν τοῖς ἐπιζώσιν, ἀλλὰ καὶ χεῖρας ἱκετίδας ἀνατείνειν δικνεκῶς εἰς τὸν Θεὸν καὶ ἐπικαλεῖσθαι ὑπὲρ τῶν τελευτώνων τὸ θεῖον ἔλεος.

Ἡ Διεύθυνσις

τοῦ Ἀνατολικοῦ Ἱερατικοῦ Σχολείου Ἐρμουπόλεως.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐπὶ τὸν ἀνεξιθρησκείας δειγμὰ ἐπαδείχθη ὁ Σεβαστάσιμος Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν, παραγγέλλας τῷ Πανο-

σιωτάτῳ Πρωτοσυγκέλευ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς κ. Μετθαίου Χ. Εὐαγγελينوῦ νὰ παρακολουθήσῃ τὴν κηδεῖαν τοῦ κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἀποδιώσαντος υἱοῦ τοῦ ἀξιοτίμου συμπολίτου ἡμῶν κ. Βοττάρου. Ἐν Ἐποχῇ καθ' ἣν ἡ δᾶς τῆς ἐπιστήμης καὶ αἱ πρόδοι τοῦ πολιτισμοῦ διαχέουσι τὴν ἀλήθειαν πανταχοῦ τοῦ πεπολιτισμένου Κόσμου, καὶ καθαιροῦσι τὰ βδελυρὰ μεσότοιχα, τὰ χωρίζοντα τὰ άτομα, τὰς οἰκογενεῖας καὶ τοὺς λαοὺς διὰ τῶν μεσαιωνικῶν ἐριδῶν καὶ τῶν θρησκευτικῶν διαρίσεων, ἀνάγκη νὰ κατανοήσωσιν αἱ κοινότητες, ὅτι αἱ θρησκευτικαὶ διαφοραὶ καὶ τὰ σχίσματα πρέπει νὰ περιορίζωνται μόνον μετὰ τῶν δογμάτων καὶ οὐδεὶς νὰ μὴ ἐπιχειρῇ προσηλυτισμούς, βία ἢ δόλος ἢ ἀπάτη ἀποπειρώμενος νὰ μεταστήσῃ εἰς τὸ ἴδιον δόγμα ἑτεροδόξον τινα, οὐχὶ δὲ καὶ νὰ γενικεύωνται εἰς βαθμὴν τοσαύτης φανατικότητος, ὥστε ὁ Ἀνατολικὸς τὸ δόγμα νὰ θεωρῇ ὡς ἀποτρόπαιόν τι καὶ βδελυρὸν τὸν ἑτερόδοξον, ἐκεῖνος δὲ πάλιν, τὰ ἴσα τούτῳ ἀποδιδούς, νὰ ἐπιχειρῇ διὰ τὰς συμβαινούσας αὐτῷ ἀδοκίμους ἢ καὶ ἐκ περιστάσεων προφανῶν συμφορὰς, ἀφοῦ τοῦτο καὶ ἀπᾶν εἶναι τῇ ἀνθρωπείᾳ φύσει καὶ πολέμιον τῷ σκοπῷ δι' ὃν συνέστησαν αἱ κοινωνίαι καὶ δι' οὗ συγκρατοῦνται οἱ λαοί. Αὐτὸ τοῦτο δὲ καὶ ὁ θεμελιώδης ἡμῶν νόμος σπεύδων νὰ προλάβῃ, τὴν ἀνεξιθρησκείαν πανταχοῦ τοῦ Κράτους ἐθέσπισε, καὶ τοῦτο ἀπαιτεῖ νὰ πράττωσιν οἱ εὐγενεῖς γεννηθέντες καὶ τραφεῖντες. Καθ' ἡμᾶς ἄρα ἀξία δημοσιεύσεως θεωρεῖται ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἡ συμπεριφορὰ τοῦ ἡμετέρου Ἀρχιεπισκόπου, ὅστις γινώσκων πόσῃ τιμῇ καὶ κοινωνικῇ ὑπολήψεως ἀπολαύει ἡ μεταξὺ τοῦ ποιμνίου τοῦ ζῶσα οἰκογένεια τοῦ κ. Βοττάρου, δὲν ἀνηξίωσε τῆς προσήκουσας ἐπικηδείου τιμῆς τὸν ἐκ τοῦ οἴκου τούτου ἐκφερόμενον νεκρόν, ἀλλ' ἐνετείλατο τῷ ἱνα παρακολουθήσῃ αὐτὸν ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ ὁ σεβασμιος, ὡς εἴρηται, Πρωτοσυγκέλλος, τοῦθ' ὅπερ πᾶσα ἡ ἐξέφρων τάξις τῶν συμπολιτῶν μας ἐθεώρησεν ὡς ἔργον πολλῆς καὶ ἀξιεπαίνου συνέσεως.

— Μετ' εὐχαριστήσεως μανθάνομεν ὅτι ὁ κ. Δήμαρχος Ἐρμουπόλεως ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ συνταχθέντι σχεδίῳ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ προσιόντος ἔτους παρενέβαλε καὶ δαπάνην 6,000 δραχμῶν πρὸς σύστασιν ναυτικῆς σχολῆς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει. Τὴν ἀξιεπαίνον ταύτην πράξιν τοῦ κ. Δημάρχου, δὲν ἀμφισβάζομεν ὅτι θέλει ὑποστηρίξῃ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, αὐτὸ πρῶτον γενόμενον ἀφορμὴ καὶ κάλλιστον ὑπόδειγμα τῆς συστάσεως τοιοῦτων ἀναγκῶν διὰ τὴν Ἑλλ. ναυτιλίαν ἐκπαιδευτρίαν. Ἐξαγγέλλοντες τὸ πρᾶγμα τοῖς ναυτικοῖς τῶν Ἑλλήνων, παρατρύνομεν αὐτοὺς νὰ μνησθῶσι τὸν ἡμέτερον Δῆμον, ὃ ἐπιφύλασσόμεθα μεζιζῶνς ἐπαίνους ὅταν τὸ ἔργον ψηφισθῇ, ἐγκριθῇ καὶ συντελεσθῇ. Ἀρά γε δὲν ἔμελλε νὰ θεωρηθῇ εὐεργετικωτέρα πράξις διὰ τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ ἡ σύστασις ἐνός Δημοτικοῦ πολυτεχνικοῦ καθιδρύματος, ἐὰν αἱ δαπάναι αἱ γινόμεναι νῦν πρὸς τόσῳ πολυτελεῖ ἐκπαιδεύσιν τῶν κορασίων τοῦ λαοῦ, ἐρίνοντο μᾶλλον διὰ τὴν εἰς τὰς τέχνας ἐξάσκησιν τῶν ἀρρένων, ἂν οὐ ἀπεδείχθη πλέον ὅτι εἶναι κοινωνικῶς ἀλυσιτελεῖς νὰ μορφῶνται μὲν αἱ θυγατέρες τῶν πολιτῶν μὲ τὸς αἰσθητικὰς, οἱ δὲ υἱοὶ τῶν μύλης νὰ γινώσκωσι νὰ γράφωσι καὶ ἀναγινώσκωσι. Ἀλλὰ τις τολμᾷ νὰ ἐπιβάλῃ χεῖρα ἐπὶ τὸ διδασκῆριον τοῦτο, ὅπερ διδασκαλίσσας ἐπὶ διδασκαλίσσων καθ' ἑκάστον ἔτος παράγον, θὰ γείνη αἰτία ἐπὶ τέλους ἵνα πᾶσαι αἱ Ἐρμουπολίτιδες ὡς διδασκάλισσαι, ὅτε θέλομεν εὐρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ζητήσωμεν γαμβροὺς ἐπιστήμονας, διότι ἄλλως ἀδύνατος μέλλει νὰ καταστῇ ἡ συζυγία μεταξὺ χυδαίων καὶ ἀγραμμάτου γαμβροῦ, Ἑλληνιστοῦ δὲ καὶ γαλλιστοῦ νόμφης, καὶ μάλιστα διδασκαλίσσης; Ζητοῦμεν συγγνώμην ἂν ἡ πικρὰ ἀλήθεια, ἣν ἀναγκάζομεθα νὰ ἐκφέρωμεν ὡς ἐκ τῆς ῥύμης τοῦ λόγου, δὲν συμβιβάζεται μὲ τὰς παραλόγους ἀξιώσεις πολλῶν μητέρων καὶ ἐνίων πατέρων ὁ χρόνος ὅμως προῖον θέλει μᾶς δικαιοσύνη ταῦτα γράψαντας, ἂν τινες φρονοῦσιν ὅτι ἔχωμεν ἄδικον ἐπὶ τοῦ παρόντος.

— Τὸ Ἐπαρχικὸν Συμβούλιον καθῆκον ἔχει νὰ αἰτήται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἀναλογούσαν διὰ τὴν ἡμετέραν ἐπαρχίαν ἐπιχορήγησιν ἐκ τοῦ ταμείου τῆς ὁδοποιίας πρὸς ἐπιδιόρθωσιν τῆς Ἐπαρχικῆς ὁδοῦ Ποσειδωνίας. Τὰ καθ' ὅσον τὸ μήκος τῆς ὁδοῦ ταύτης ῥήγματα καὶ τὸ ἀνώμαλον καταστάν ἔδαφος, ἀφαιρεκτον κίνδυνον ἀνατροπῆς τῶν ἀμαζῶν παρασκευάζονται τοῖς δι' αὐτῆς ἐποχουμένοις καὶ κατὰ συνέπειαν προφανῆ δυστυχήματα. Ἡ Κυβέρνησις, ἡ ἱκανὰ ποσὰ ἐκ τῆς ἡμετέρας Ἐπαρχίας καὶ ἰδίως τῆς Ἐρμουπόλεως ἀποθησαυρίζουσα ἐκ τοῦ φόρου τούτου, νομίζομεν ὅτι δὲν θέλει παρίθῃ τὸν τόπον ἐν ταυτῇ νὰ κείται ἀθλιότητι, ὥστε νὰ μὴ δύναται τις οὐδὲ εἰς τὴν ἐξοχὴν νὰ ἐξέλθῃ χωρὶς νὰ ὑπόκειται εἰς τὴν ποινήν ἐξαρθρώσεως ἢ κατάρχεως τινὸς τῶν μελῶν του.

— Ὁ κ. Δήμαρχος πεισθεὶς ὅτι οἱ ἀρτοποιοὶ τῆς πόλεως μας, ὀχυρωθέντες ὅπισθεν τῆς ἐξευθερίσεως ποτὲ γνώμης παρὰ μᾶς ἐπιτροπῆς, τοῦ ὅτι πρέπει ν' ἀφειδῇ ἡ τιμὴ τοῦ ἄρτου εἰς τὴν διάκρισιν αὐτῶν, ἦται τὸν ἐλεύθερον διαγωνισμόν, ἐξακολουθοῦσι πωλοῦντες τὸν ἄρτον εἰς διπλάσιον τῆς τιμῆς τοῦ αἰτοῦ ἀξίαν, ἀπαράσισε νὰ συγκαλέσῃ νέαν ἐπιτροπὴν, ἥτις νὰ ἐπιθῇ τέρμα εἰς ταύτην τὴν φανεράν πλέον τοῖς πᾶσι γενομένην πλεονεξίαν. Τὸ μέτρον τοῦτο παρακαλεῖται νὰ ἐπισπεύσῃ, καθόσον τὰ παράπονα τῶν συνδημότην

τοῦ ἐπιπρίπτονται ἐπ' αὐτοῦ, ὡς ἀνεχομένου τὴν τοιαύτην ὑπερτιμήσιν, ἐνῶ πράγματι πρὸ πολλοῦ ἀπεράτισεν νὰ θέσῃ τὸν ἄρτον ὑπὸ διατίμησιν, ἂν οἱ ἀρτοποιοὶ ἐπιμένουσι πωλοῦντες αὐτὸν εἰς ἣν ἡδὴ πωλεῖται τιμὴν.

— Ἐκκοινοποιήθη τέλος πάντων εἰς τὸν κ. Θ. Ξηραδάκην ὑπὸ τῆς Νομαρχίας τὸ πρὸ τοσοῦτων ἡμερῶν ἀποσταλὲν ἐνταῦθα βας. διάταγμα τοῦ διορισμοῦ του ὡς Β'. ἀστυνομίου τῆς πόλεως μας. Προχθὲς δὲ καταθέσαντο τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀστυνομίας μας, τοῦ προσωρινῶς ἀναλαμβάνοντος ταύτην Δημοκριτοῦ Παρέδρου κ. Ν. Βεάκη, ἀνεδέχθη αὐτὴν ὁ κ. Θ. Ξηραδάκης. Ἦδη ἡμεῖς ὑφ' ὅσης ἐμπνεόμεθα εὐγνωμοσύνης ἀποχαιρετῶντες τὸν συμπολίτην μας Νικόλαον Βεάκην διὰ τὴν ἀρίστην διαχείρισιν τῆς ἀστυνομικῆς ἐξουσίας, ἣν ἔστω ὅτι καὶ ἐπ' ὀλίγον χρόνον διεχειρίσθη, ὑπὸ τοσοῦτον ὠστῶτος πληρούμεθα ἐλπίδων ὅτι ὁ κ. Ξηραδάκης, ἀποδεικνύμενος ἀξίος τῶν δικαίων δι' αὐτὸν πεποιθήσεών μας θέλει ὅσον οὐπω ἀναλάβῃ καὶ τὴν διαρκῆ διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας μας ὡς πρῶτος ἀστυνόμος.

— Ὁ συμπολίτης ἡμῶν κ. Ζ. Ζ. Κορωνιός, τραπεζίτης ἐν Κωνσταντινουπόλει, διερχόμενος προχθὲς τῆς πόλεως μας ἐδωρήσατο εἰς τὸ πτωχοκομεῖον δραχ. 1,000. Εὐχαριστοῦντες τὸν κ. Κορωνιὸν διὰ τὴν προσφορὰν τοῦ ταύτην, εὐχόμεθα ὅπως τὸ παράδειγμα αὐτοῦ μιμηθῇ καὶ τις τῶν παρ' ἡμῖν βαθυπλούτων τραπεζίτων.

— Πληροφορούμεθα ὅτι διαρκουσῶν τῶν τελευταίων ἐκλογῶν τῶν Δημοκριτῶν Παρέδρων, κύριός τις, πάση ὕψει πρὸς τοὺς ἐκλογικοὺς νόμους ἀείποτε φερόμενος, κατηγγέλη τῷ κ. Βεάκῃ ἐπὶ παραθέσει τοῦ 55 ἄρθρου τοῦ Νόμου καὶ πεποιθῆμεν ὅτι ἐνεργηθήσονται τὰ δέοντα πρὸς σωτηρίαν μὲν αὐτοῦ, παραδειγματισμὸν δὲ τῶν εἰσιστέμενων ἀτιμωρητῇ τὰ πολλὰ τοῖς Νόμοις ἐπαγγέλῃ.

— Ἀπὸ τῆς παρελθούσης δευτέρας ἤρξαντο αἱ συνεδριάσεις τοῦ ἐνταῦθα κακοῦργιοδικείου

— Παραπονοῦνται καὶ αὖθις οἱ χωρικοὶ Σύρου κατὰ τοῦ ἀλαταποθηκαρίου τῆς πόλεως μας διότι οὗτος ἐξκαπῶν αὐτοὺς τοῖς δίδει τὸ ἄλλας ἐλλειπὲς κατὰ 20 τοῖς 0/0. Τὴν εἰδήσιν ταύτην φέροντες εἰς γινώσκιν τοῦ κ. Τελώνου παρακαλοῦμεν αὐτὸν νὰ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

— Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς κ. Β. Νικολόπουλος ἀνέλαβε προσωρινῶς καὶ τοῦ ὑπουργείου τῶν οικονομικῶν τὴν διεύθυνσιν, ἀντὶ τοῦ παρῆλθοντος κ. Παπαμιχαλοπούλου. Ὅριστικός ὑπουργὸς τοῦ ὑπουργείου τούτου θὰ διορισθῇ μετὰ τὴν ἐξέλεξιν τῶν ἐκλογῶν.

— Ὅταν ὁ Ἑλληνισμὸς ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἐκπροσωπεῖται παρὰ τοιοῦτων Γενικῶν Προξένων, οἷος ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει κ. Κωνσταντῖνος Ἀζελός, τότε πρὸς τὴν Ἑλλ. δημοσιογραφίαν νὰ διάκειται δυσμενῶς πρὸς τὴν διώκτριαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ Πανσλαβιστικὴν προπαγάνδαν; Τὰ δημοσιεύματα ἐν τοῖς τελευταῖοις φύλλοις τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένων ἐφημερίδων «Νεολόγου» καὶ «Θράκης» τὸσον εἶναι σκανδαλώδη καὶ ἐπιμεμπτα, ὥστε ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐσχάτης καταδίκης ἀξία θέλει ἦναι, ἐὰν δὲν σπεύσῃ νὰ ἀπολύσῃ τῆς ὑπηρεσίας τοσούτους δολίους πράκτορας, αὐτόχρημα συμμάχους καὶ αὐτουργοὺς γενομένους τοῖς ὑποκαπτοῦσι τὰ θεμέλια τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῶν Ἑλληνικῶν Πατριαρχείων.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

2000200000

Τὸ ἐπεισόδιον τοῦ κόμης Ἀρνίμ εἶναι τὸ κυριώτατον ἀσφάλμα τῶν ἐφημερίδων, ἄλλως τε καὶ διότι οὐδὲν ἄλλο ὑπάρχει ἐν τῷ παρόντι πολιτικῶν ζήτημα. Ἡ ἀνάγκη θὰ ἀποκαλύψῃ βεβαίως πολλὰ νῦν ἀπόρητα, ἀλλ' ἐν τούτοις καὶ τὰ νῦν γραφόμενα δὲν εἶναι ἀνάξια προσοχῆς. Φαίνεται ὅτι μέχρι τοῦ μηνὸς μαΐου 1872, ὁ Βίσμαρκ καὶ ὁ Ἀρνίμ ἦσαν φίλοι στενοί, ἔμελλε δὲ νὰ προσκληθῇ ὁ ἐπὶ διπλωματικῇ ὁξυδερκεῖα διαπρεπὴς Ἀρνίμ ὡς βοηθὸς τοῦ ἀρχιγραμματέως. Ἐν ἰδιωτικαῖς ἐπιστολαῖς καὶ ἐπισήμοις διακοινώσεσιν προέβαινε ἐπανειλημένως, ἐν Ῥώμῃ διατρίβων ὡς πρεσβευτῆς, ὁ κόμης Ἀρνίμ τὴν διακοπὴν τῶν σχέσεων πρὸς τὴν παπικὴν κυβερνήσιν συνέστησε δὲ καὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ καρδινάλιως Χοενλόε ὡς πρεσβευτοῦ ἐν Ῥώμῃ, ἣν καὶ κατέφωρε παρὰ τῷ αὐτοκράτορι Γουλιέλμῳ ἂν οὐ αὐτὸς ὁ Βίσμαρκ εἶχεν ἀποτύχει. Μηνὶ σεπτεμβρίῳ 1872 ἀνεφάνησαν τὰ πρῶτα συμπτώματα τῆς διαφωνίας. Ἐκ Παρισίων ἦλθεν ὁ Ἀρνίμ εἰς Βερολίνον ἐπὶ πέντε ἡμέρας ἵνα διαλεχθῇ τῷ ἀσθενούντι τότε πρίγκιπι Βίσμαρκ, ἀλλὰ δὲν ἐγένετο δεκτός· ἤθελε δὲ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι αὐτὸς (δηλονότι ὁ Ἀρνίμ) οὔτε ὑπὲρ τῶν νομιμοφρόνων εἰργάζετο, οὔτε ὑπὲρ τῶν ὀρλεανιστῶν. Μηνὶ ὁκτωβρίῳ 1872 διεβίβασεν ὁ κόμης πρὸς τὸν ἀρχιγραμματέα διαφόρους ἐπιστολάς, ἐν αἷς ἐλεγεν ὅτι ὁ Θεὸς συνεννοήθη τῷ Γαμβέτα, πανταχοῦ δὲ ἐνηργεῖτο δημοκρατικὴ προπαγάνδα αὐτὸ τοῦτο συμβαίνει ἐν Ἰσπανίᾳ, ἥτις ὁ Ἀρνίμ προεῖδε καὶ προεῖπε τὴν νῦν ἐλευστέστην κατάστασιν· συνέφερε λοιπὸν τῇ Γερμανίᾳ νὰ μὴ ὑποστηρίξῃ τὴν ἐν Γαλλίᾳ πλεονόρθωσιν τῆς μοναρχίας· συνέφερε πρὸς τοῦτο; τῷ Γερμανίᾳ ἢ ἐν Βερσαλίᾳ συγχὴ τῶν κυβερνήσεων ἀλλαγῇ, ἐφ' ὅσον δὲν ἐξωφλεῖτο ἡ πολεμικὴ ἀποζημίωσις καλὸν, τελευταῖον, ἦτο νὰ μὴ ἐπιταχυνθῇ ἡ

